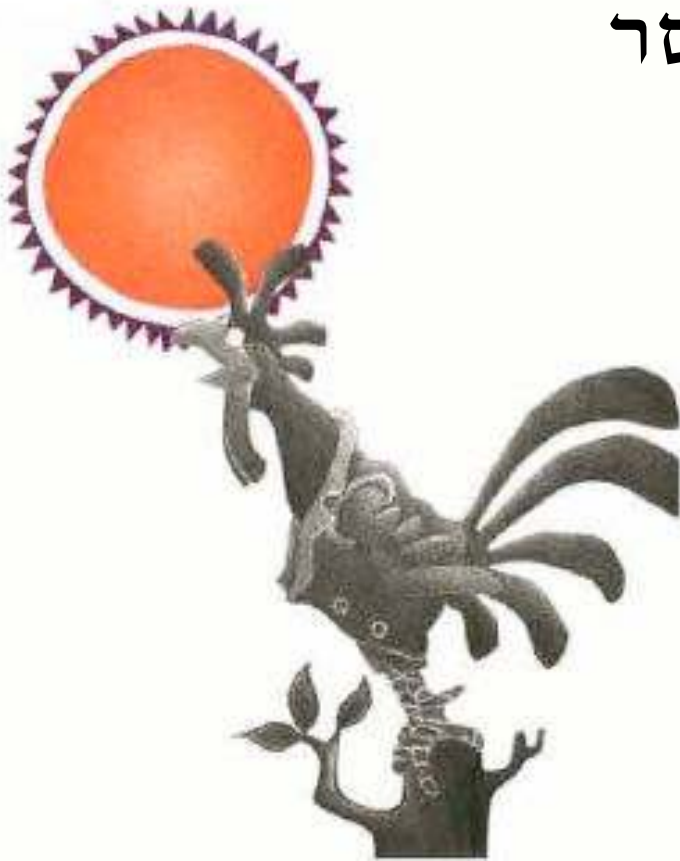

כנף הזהב

מאת ג'אפאר אברהימנאסר
איזר - אמיר מאפוז

**חי פעם תרנגול שקראו לו כנף הזהב.
הוא היה יפה מאוד. נוצות כנפיו היו
דומות לזהב.**

הוא היה תרנגול חרוץ ורק צרה
אחת הייתה לו - הוא לא אהב
לנקות את נוצותיו.

**ויום אחד התרנגול שבסיפורנו חלה.
נוצות שלו התחילו לנשור. אחרי
ימים אחדים לא נשארה אפילו נוצה
אחת על כנפיו ועל גופו.**

יום אחד כנף הזהב הסתכל על בבואתו
במים וצעק בבהלה "וי! כמה מכוער
נעשיתי!"
והתחיל לבכות.
חבריו שמעו את צעקתו רצו אליו.

בהתחלה לא
הכירו אותו
בכלל. הם נבוכו
כשהתברר להם
כי התרנגול
הערום הוא כנף
הזהב שלהם.

ואז בא להם רעיון יפה. כל
אחד מהם תלש נוצה מגופו
ונתן אותה לכנף הזהב. אך זה
לא עזר כי לא ניתן היה לחבר
את הנוצות לגופתו.

אחר כך היה להם רעיון יותר טוב.
הם הובילו את כנף הזהב לרופא.

הרופא היה זקן ובעל ניסיון. הוא הסתכל על
כנף הזהב, שמע את תלונתו ומיד הבין את
סיבת המחלה.

"אם תרצה שנוצותיך
יצמחו שוב" אמר לכנף
הזהב "אתה חייב
לנהוג בדיוק מה
שאומר לך."
"אעשה כל מה שתגיד"
נשבע כנף הזהב.

"תתרחץ שלוש פעמים ביום"
אמר הרופא "ואז שב ותתייבש
בשמש."

כנף הזהב חזר הביתה. שם קפץ
מיד לתוך הבריכה ורחץ את עצמו
היטב. אחר כך נשכב בנחת תחת
קרני השמש.

עברו כמה ימים. בוקר אחד כנף הזהב
התעורר וראה נוצות זהב שהתחילו לגדול
על גופו. בשמחה רבה הוא התחיל
בקריאה "קו-קו-רי-קו" וקרא לחבריו.

חברים באו ועמדו סביבו. כשראו את
הנוצות החדשות שמחו מאוד והתחילו
לשיר במקהלה "קו-קו-רי-קו..
"קו-קו-רי-קו".